Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 – У 2744/10 (2008)
24.02.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Општине Краљево, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Краљево, против решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско – правне послове 07 бр.463-02-000418/2007 од 18.01-2008. године, уз учешће ЈП „Железнице Србије“ Београд, Улица Немањина број 6, као заинтересованог лица, у предмету грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној 24.02.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем које је донето по жалби ЈП „Железнице Србије“, овде заинтересованог лица, поништено је решење Одељења за урбанизам, грађевинарство и стамбено – комуналне делатности Општине Краљево бр.463-186/2007-05 од 11.06.2007. године, којим се у ставу 1. диспозитива изузима право коришћења ЈП „Железнице Србије“ Београд, кат.парцела бр. ... КО ... површине 0.05.50х и кат.парцела бр … КО ..., површине 0,79.96х, у ставу 2.

диспозитива утврђује се да је Република Србија власник, а Општина Краљево корисник наведених парцела, за потребе ЈП Дирекције за планирање и изградњу „Краљево“, у циљу формирања јединствене катастарске парцеле на локацији Спомен парк у Краљеву и у ставу 3. диспозитива да ће се питање накнаде за изузето земљиште одредити у посебном поступку, према одредбама Закона о експропријацији.

Тужилац у тужби коју је поднео Врховном суду Србије дана 19.02.2008. године, под посл.бр.У 1246/08, оспорава законитост решења туженог из свих законом предвиђених разлога. Наводи да је погрешно схватање туженог да првостепени орган није правилно применио одредбу члана 86. став 5. Закона о планирању и изградњи јер наведене парцеле нису приведене намени до дан ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, а према важећем планском акту – генералном плану „Краљево 2010“ наведене парцеле су предвиђене за градске паркове, па је првостепени орган правилно одлучио када је наведене парцеле изузео од ранијег корисника ЈП „Железнице Србије“ у корист тужиоца. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице ЈП „Железнице Србије“ у одговору на тужбу наводи да је оспорено решење на закону засновано јер у првостепеном поступку нису утврђене све битне чињенице, нити му је омогућено учешће у поступку, због чега је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу чл. 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова, у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

По разматрању списа предмета, оцени навода у тужби и одговора на тужбу, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, поништио решење првостепеног органа, налазећи да је донето уз неправилну примену одредбе члана 86. став 5. Закона о планирању и изградњи и на основу непотпуног утврђеног чињеничног

стања, а за коју одлуку је дао разлога које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 86. став 5. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр.47/03 и 34/06) је прописано да правним лицима која су, на основу одлуке надлежног органа, постала корисници грађевинског земљишта у државној својини, које није приведено намени до дана ступања на снагу овог закона престаје право коришћења, ако је изменом планске документације, битно промењена намена земљишта.

Како се из списа не види да ли је првостепени орган пре доношења решења утврдио битну чињеницу да ли је наведено земљиште приведено намени до дана ступања на сагу Закона о планирању и изградњи и да ли је у међувремену дошло до измене планског акта који уређује то подручје, то се не може ни испитати да ли је првостепени орган правилно применио одредбу члана 86. став 5. наведеног Закона, из којих разлога је тужени правилно поништи решење првостепеног органа и предмет вратио на поновни поступак.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбде члана 41. став 2. Закона у управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
Дана 24.02.2010. године , 14 – У 2744/10 (2008)

Записничар,
Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа-судија,
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

БП